

1.

Nápady je dobré nepřehlížet

Tiše! Slyšíte ty kroky? To někdo spěchal mlhou hustou tak, že když jste dýchli do dlaní, udělaly se vám na nich jemné kapky. Mlha se před tím člověkem rychle rozestupovala a zavírala. Vypadalo to, jako by stál na místě, ale on dobře věděl, kam jde. Ani vlčí zavytí a vylekané pípnutí ptáčka jej nezastavilo.

Jeho oblečení splývalo s krajinou. Hnědé šaty byly těžké jino vatkou a kapuce mu zakrývala obličej.

Byl prosincový večer roku 1223 a cesta vedla do italského města jménem Greccio. Každý pocestný by si tady našel nocleh a vyprosil něco k jídlu, ale náš neznámý ještě před prvními domy odbočil a místo k nim zamířil do skal. Dobře to tady znal a jistým krokem došplhal

pěšinou až k jedné zvláštní skále. Byla proděravělá jako eidamský sýr a ty díry sloužily jako skromná obydlí. Poustevny malých bratří vypadaly jako ptáččí hnízda – jen ne z větviček a listů, ale z kamene. Celou

skalní stavbu chránily koruny stromů a kam větve nedosáhly, dosáhla šindelová střecha, která chránila před větrem a deštěm. Tady byl František doma.

„Pokoj vám!“ zavolal a rozpráhl ruce k pozdravu.

„Pokoj s tebou! To je dobře, že jsi zpátky!“ Bratři se kolem něj seběhli, podávali mu ruce a poplácávali jej po ramenou: „Cos tam viděl? Jaké to tam je? Koho jsi potkal?“ ptali se jeden přes druhého.

„Moji milí,“ začal František vyprávět, „neumíte si představit, jaké to je, kráčet vlastníma nohama zemí, kterou chodil i náš Pán, na vlastní oči vidět, kde žil, umřel a vstal z mrtvých, a vlastníma rukama se těch míst dotýkat. A nebudete mi věřit,“ František ztišil hlas a oči se mu rozzářily, „že tohle místo, kde žijeme, se neuvěřitelně podobá místu, kde se Ježíš narodil!“

„Opravdu?“ vydechli překvapeně bratři a František pokračoval:

„Víte, ten chlév je také za městem ve skalách a má podobnou střechu. Kolem jsou stáda ovcí a koz a hlavně – všechno je chudé a obyčejné. Máme to tady jako v Betlémě!“

„Opravdu?“ vydechli znovu bratři, tentokrát ale v rozpacích, protože Františka znali a věděli, že občas říká divné věci.

„Jak bych vám to vysvětlil...“

František vyprávěl dál: „Na zpáteční cestě jsem dostal nápad!“ Bratři se na sebe podívali, protože věděli, že František občas mívá i zvláštní nápady. Ale Františka to neodradilo.

„Co kdybychom letos oslavili Vánoce jako tehdy v Betlémě! Zažili bychom, že samotný král celého světa se narodil ve chlévě, který nebyl o nic lepší než naše jeskyně tady ve skalách.“